

VECKOBLADET

32

UTGIVET AV VPK OCH KU I LUND

Utkommer fredagar

1985 11:e årg

Lösnummerpris 2:00

Fredagen den 11 oktober

Grand utvidgar

Den 26 september beslöt kommunfullmäktige att ge kommunal borgen för ett lån på en och en halv miljon till bröderna Pålsson på GrandLundia för ombyggnaden av Reginabiografen till konferenslokal. Nu på måndag den 14 oktober invigs lokalerna. Raskt marscherat!

Knappt hade beslutet hunnit fattas förrän kuverten med inbjudningar till invigningen slickades igen. Gruppledarna för partiernas fullmäktigegrupper hade dem med posten redan på måndagen den 30. På en del av dem kunde det ha stått: "Tack för hjälpen!"

Vpk-Lunds motstånd mot kommunalt engagemang i Grand Hotel har numera en lång historia, vars första fas som bekant avslutades med soppkök vid återinvigningen. I den här omgången har vpk och även VB tagit upp och kritiserat beslutet att låta

Grand bygga om den fina gamla biografen. Vårt motförslag var att göra den till en kvalitetsfilmsbio. Och vpk gick naturligtvis emot att kommunen gick i borgen för ombyggnadslånet, inte bara eller ens framför allt för att ombyggnaden tycks vara ovanligt vräkig. (Så har man t ex skaffat 160 stolar å 4000 kronor. Det är till att ha ömtåliga ändor. Det kanske satts för mycket?) Nej, vpk gick emot för att detta inte är något för kommunen angeläget projekt.

Bröderna Pålsson har ända sedan de övertog Grand försökt ge företaget en halvofficiell framtöning. Genom att inbjuda gruppledarna i fullmäktige (och även landshövdingen) försöker de ta ytterligare ett steg i den riktningen. Låt oss se vilka politiker som kommer att spela med i det spelet.

Veckobladet snart tio år

Parollen om Lund som staden där idéer föds och växer är mer klat-schig än sakligt motiverad. Med tanke på den stora kunskapsfabrik som är lokaliserad hit är det t ex underligt att kommunalpolitiken präglas av sådan fat-tigdom på idéer och visioner.

Fast en del nytt har ändå kommit från Lund. Ber man om exempel kommer folk ständigt dragande med mjölkkartonger och engångsnjuror och det är väl nyttiga ting, men framför allt lönsamma varor på en kapitalistisk marknad. Varför nämner man t ex inte lundainitiativet IM, dvs Inomeuropeisk Mission som blev Individuell Människohjälp?

Det unika VB

En annan garanterat olönsam men nyttig produkt som uppstått i Lund är Veckobladet. Första numret utkom den 30 oktober 1975. Det drar därför ihop sig till tioårsfirande och det är detta som vi här ska informera om.

Mycket speciell är också den strikt lokala inriktningen på materialet.

VB är så egenartad att den faller ur bidragsramarna och varken får stöd som dagstidning eller kulturtidskrift.

Skriv, skriv, skriv!

På jubileumsdagen om tre veckor utkommer VB med ett extrajockt nummer. Det extrajockta tänkte vi att läsarna ska stå för. Så vi ber *alla* att skriva ett bidrag, även om ni aldrig gjort det förr eller det var nio år sen sist.

Det kan handla om vad som helst, bara det finns en anknytning till Lund. Kort eller långt (ja, kanske inte alltför långt), prosa eller vers eller bild, snällt eller (helst) kritiskt, om VB eller vpk eller vänstern eller avloppstaxan eller utsikten från Klostergården.

Eftersom sättningen tar tid vill vi ha bidragen senast på söndag den 27/10.

Debatt

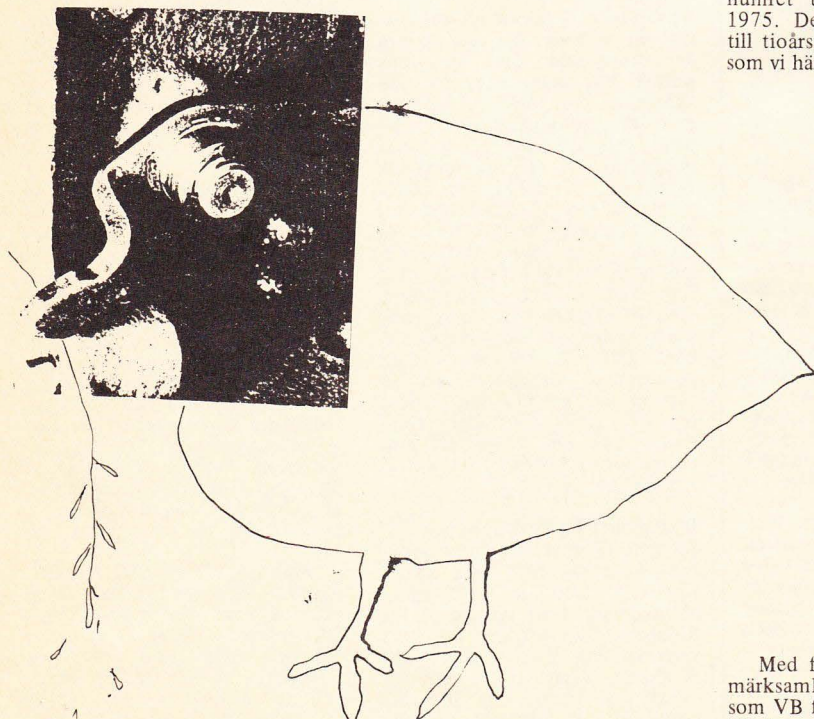
Den 30/10 kl 19 ordnar VB en offentlig debatt. Den ska naturligtvis handla om lundapressen och som deltagare bjuder vi in folk från malmötidningarnas lundaredaktioner. Egendomligt nog är det sällan man diskuterar hur den rätt stora och självständiga staden Lund kan klara sig utan egen dagstidning, om den gör det. Därför tror vi på en intressant debatt som borde locka många deltagare och åhörare.

Debatten blir på stadsbiblioteket kl 19. Så boka in den dagen och tiden.

Vickning

Kl 21 måste vi bryta debatten för då börjar nästa inslag i tioårsfirandet. Det blir en mottagning med dryck och tilltugg på Bredgatan 28. Där kan man se på den nya lilla VB-utställning som ska framställas. Man får också tillfälle att träffa redaktörerna och kanske framföra synpunkter på tidningen som inte lämpar sig för tryck.

Fast VB trycker det mesta. Vi uppmanar er åter att skriva i tioårsnumret. Fler detaljer om firandet i nästa nummer.

PEOSKI - YS.

VB har funnits i 10 år, ändå har världen inte blivit bättre

DHP, Det Humanistiska Partiet, var en ny företeelse i årets lunda-val. Men vad är egentligen det där?

DHP började någon gång i begynnelsen som en icke-våldss-organisation. På sitt program satte man bl a upp att alla människor är lika värda och att man aktivt skulle kämpa mot våld i alla former samt en del andra självklara saker. Det ska dock sägas att DHP enligt sitt program (grundlag) tycker att ingen människa har rätt att diskriminera någon annan, och det är ju en vacker tanke.

Denna icke-våldrörelse tog 119 röster i kommunalvalet.

— Ja, men det är väl inte så farligt?

— I och för sig är det inte så alarmerande att en gullig liten icke-våldssorganisation får 119 röster, men man tycker att rösterna kunde ha använts bättre.

MEN ...

När DH blev DHP (det vill säga blev ett parti och inte bara humanister) hände det en del. När man blir medlem i DHP blir man först skolmedlem i enlighet med tesen att livet är en skola. Som skolmedlem är en framsta uppgift, förutom att vara fler medlemmar, att gå på så många seminarier som möjligt (mer om dem senare). Om man som skolmedlem lyckas värva 10 st nya medlemmar blir man befördrad till ordensmedlem med en snar framtid som fullt accepterad medlem. Lyckas man med konststycket att värva 1000 nya medlemmar blir man Magister, och mycket högre än så kan man inte bli (än så länge). Naturligtvis är det på det sättet att när en högre talar lyssnar alla lägre och ifrågasätter inte.

Lundaavdelningen av DHP grundades av en dansk, som kom hit och samlade ihop ett gäng skolmedlemmar. Nu inför valet, när dessa "mindre vetande" elever bestämde att de inte ville affischeras på det sätt som sedan blev fallet, kallades helt enkelt 45 danskar in av den numera accepterade dansken. Det var alltså uteslutande danskar som lusade ner stan med DHP-affischer.

Utbildningen sker som nämnts på olika seminarier, där man lär sig icke-våld. I början tränas man till att inte slå tillbaka och att inte låta sig provoceras. Det skulle ju inte vara så bra om man började slåss på en icke-våldsdemonstration. Den i och för sig sunda träningen stegras efterhand och slutar med att man även tränas att "stänga ute" andra från DHP:s avvikande åsikter. Detta gör det mycket svårt att diskutera med en DHP-are som varit med ett tag, tex en accepterad medlem. Om man försöker håller de bara med en men tycker ändå precis som tidigare ...

Det kanske ändå är allvarligt, att DHP fick 119 röster i valet i Lund.

Flera bortförklaringar

Bortförklaringar till vpk:s valnederlag fortsätter att strömma in. Härmdagen kunde man läsa att en hög partifunktionär ansåg att en bidragande orsak var nog att partiet haft otur i lottningen i radio och TV!

Bättre då den röst som argumenterar för att den dåliga kvinnorepresentationen på riksdagslistan möjligen kan ha haft betydelse. Lars Werner lovar bättre till nästa val.

Kvinnor ja, har vpk egentligen några kvinnor på framträdande plats som är av den kalibern att de kan konkurrera med mansflocken i partiets ledning? Någon som det är naturligt för

kvinnor att identifiera sig med och en modersgestalt för vuxna gossar. I Norge hade arbetarpartierna kvinnor av det formatet, och där gick det ju ganska bra i valet.

På kontinenten upplever visst Rosa Luxemburg en renässans. När Fassbinder dog höll han på att planera en film om henne. Nu har Margarethe von Trotta tagit upp den fallna manteln och påbörjat förstudierna till Rosa Luxemburgs liv. Von Trotta är fascinerad av den mänskliga som utstrålar ifrån, även officiella, porträtt av henne: "...när revolutionen kom och hon såg hur mycket våld den innebar, hur mycket blod det kostade, blev de inre motsättningarna out-härliga. Inom sig dog hon innan hon dödades".

Rosa Luxemburg är ju aktuell också i det avseendet att hon be-

Rosa Luxemburg

stämt tog avstånd från att sätta likhetstecken mellan proletariats diktatur och partidiktatur. Kanske borde man i vpk:s program och andra sammanhang ersätta Lenin med namnet Rosa Luxemburg?

Lucifer

Existensiella problem

I förra VB hade vi felaktigt placerat KU:s vinjett ovanför en ledare som i själva verket Vpk-Lunds styrelse hade skrivit. Vi beklagar förstas detta och passar samtidigt på att fullfölja den fina traditionen att kritiskt granska även ledartexter.

Ledaren går ut på att Lars V Anderssons (c) motion i Lunds fullmäktige om att utlösa en prisbelönt uppsatstävling bland stadens ungdom för att utröna hur dessa ser på sin framtid, är obehövlig, eftersom vi redan vet att det saknas billiga bostäder, bra jobb, bra skolor och ett Kulturmuseum. Det var också vad vpk:s representant i fullmäktige ansåg.

Kanske är det en ganska onödigt motion men vpk:s avslagsmotivering är inte helt övertygande: Man kan inte utgå ifrån att alla ungdomar bara går och grubblar på arbete och bostad, även om det är nog så viktiga faktorer i ett människoliv.

Ängest

En forskare, Hans Åkerberg, har nyligen i en avhandling om tonåringars livsproblem visat att två tredjedelar av ett antal undersökta gymnasister levde i en permanent ängest för de stora livsfrågorna. Många sneglade åt själv-mordet som en utväg.

De etablerade institutionerna kyrka och skola kan inte längre ge några svar. Musik och poesi får istället en ökad betydelse som rituella tröstegrunder. Fortfarande gäller alltså den gamla sanningen om att människan inte lever av bröd allena.

En bra politik måste även syssla med existentiella problem. Inte kan borgarnas linje att den enskilda ska samla sig skatter under himlen i längden ge mening åt livet, men inte heller vpk:s "ordna jobb - bygga daghem - bygga bort bostadsnöden" tycks vara tillräckligt.

Vad var det som gjorde att 68 års generation plötsligt upplevde att livet ändå inte var så taskigt? Se där en fråga att grubbla på.

—Red

Populism eller ej?

I förra numret av VB fanns ett par kommentarer till våra små funderingar kring varför vpk led ett så kraftigt valnederlag i Lund.

Björn Fryklund och Tomas Peterson diskuterar vår syn på Miljöpartiet de gröna. De tycks i allt väsentligt dela vår politiska inställning till mp. Det vågar vi påstå även om den politiska analysen bara upptar en liten del av deras artikel. BF och TP skriver att de gärna återkommer med en fulligare sådan, "om intresset finns". Visst finns det det. Den visade inte minst diskussionen på vpk:s senaste medlemsmöte.

Teorin

Beträffande deras teoretiska analys vill vi bara säga, att vi inte är övertygade om att mps politik blir mera begriplig och hanterlig om man etiketterar den som populistisk och "relaterar den till den enkla varuproduktionens, till småföretagets världsbild". En del av deras exempel på vad som på så sätt skulle bli mera begripligt är inte heller så lyckade. Den representativa demokratin har väl kritiserats, både från vänster och från höger, utan att kritiken haft sin utgångspunkt i någon småborgerlig världsbild. Och att det skulle vara populismen förbehållet att se "staten som ett hot och plådera för det civila samhällets företrädare när det gäller att lösa reproduktiva behov", det vill vi absolut inte gå med på.

Den politiska verkligheten

BF och TP använder ordet populism utan att därlägg någon värdering. Det har de i olika sammanhang varit noga med att framhålla. Det går nog för sig i vetenskapliga kretsar och sammanhang. Svårare är det i politisk debatt. Problemet är här att populism och populist, framför allt inom vänstern, närmast är skällsord. Använder man ett sådant om någon medaktör på den politiska scenen har man natur-

ligtvis också sagt något om hur man vill agera i förhållande till denne. Och det man sagt är då något helt annat än det som BF och TP påstår sig vilja säga om miljöpartiet.

Till sist har vi en liten, kanske oviktig, fråga. BF och TP klassar mp som populistiskt på rent teoretiska grunder. Vilka empiriska fakta skulle kunna falsifiera tesen? Hur stor del av mps väljare eller medlemmar får lov att ha annan än småborgerlig klassstillhörighet till exempel? Och vad vet man om detta idag?

Debatt och debatt

Man kan ha olika syften med att gå in i debatter. Vi, och som vi förstått saken också i ex BF och TP, yttrar oss för att vi anser att det finns något som behöver belysas ur olika synvinklar av olika människor. Vi kan lära av varandra, tillsammans komma fram till något, som kan öka vår förståelse.

Daniel Kallós däremot går in i debatten för att först trycka till motståndaren och sedan tala om för honom och andra hur saken ligger till. Själv har han ingenting att lära. Han kan redan allting. Därför nedlåter han sig inte till att bemöta oss i sak utan väljer istället att ironisera. Det polemiska greppet är simpelt: att först missuppfatta vad vi skrivit, sedan dra dessa missuppfattningar till sina absurda yttersta konsekvenser. Den som gör så är uppenbarligen inte intresserad av att delta i någon diskussion. Och då ska han naturligtvis slippa.

Men vi måste ändå bestämt hävda - och det blir då i skarp polemik mot själva grundtonen i DKs inlägg - vikten av att det i VB och annorstädes inom och i närheten av vpk förs en öppen och fri diskussion, där tankar om tillståndet i partiet kan, får och bör föras fram även om de är enkla och ofärdiga. Och inte gillas av Daniel Kallós.

Finn Hagberg
Lars Svensson

Poesin i världen världen i Lund

I Lund finns sedan ett antal år en litterär sammanslutning, som efter högt föredöme kallar sig LUNDS LILLA PEN-KLUBB (obs klubb, ej club). VB:s reporter, som för ett antal år sen sporadiskt gästspelade på deras möten – dock utan att då ha några dikter i bagaget – har numera en bottenskyla i byrålådan och gick i fredags dit för att kolla läget.

Föreningen är till för alla som har skrivit, vill skriva, tänker skriva... Var och en som infinner sig på föreningens möten och skriver in sig i liggaren blir automatiskt vice ordförande; f n finns ett fyrtiotal sådana, varav två dessutom delar på sekreteraresysslan. Mötena äger rum första fredagskvällen i varje månad på Café Balzacs övervåning.

Just i fredags fanns ytterligare en anledning att gå dit: Lilla Pen har just gett ut sin andra lyrikantologi (den första kom 1982). Redaktörerna – Guillem Rodrigues da Silva, Karin Lentz och Susanna Roxman – har bland ca 200 insända dikter vaskat fram 69 stycken av 17 olika poeter knutna till klubben. Eftersom nästan exakt hälften av bidragsgivarna är av utländskt ursprung har antologin döpts till *Världen i Lund*. Av de 17 är hela nio kvinnor!

Under Balzacs takås

Men åter till de små fint restaurerade kulturhusen strax bredvid Bantorget, där Café Balzac är inrymt! Även Lilla Penklubbens möten har sedan jag för åtskilliga år sedan senast gästspelade berörts av förändringens vind: en kultiverad och sober tillställning med kaffe te eller choklad med vispgrädd, inte längre någon vilt sorlande samling bohemer med Bacchus som en av hedersgästerna. Nästan inga jeans; ett av de få paren satt typiskt nog på den ende som var något misslynt över de obefintliga vinrättigheterna. Också poesin har sålunda integrerats i den moderna cafékulturen.

Även underhållningen gick i den sobra och dämpade stilen. Förutom några smakprov ur den nya antologin bjöds vi på virtuost gitarrspel av en i alla avseenden stor artist – Anders Nilsson, 196 cm i strumplåsten, känd från TV. En lång, lidelsefull, mager kille med mimik och kroppsspråk av nästan samma klass som gitarrspelet; med sitt lidande ansiktsuttryck påminde han närmast om H C Andersen som denne teknats av Andrzej Pjowski (som följt omslaget till antologin). Musiken han spelade var av Guilems landsman Eitor Villalobos samt av Isaac Albéniz.

En speciellt allvarlig ton anslags av Guillem i en nyskriven dikt, som vi fick höra på såväl brasilianska som svenska; den var tillägnad hans bror, en polisofficer som efter att ha vägrat mottaga rundligt tilltagna mutor mördats av ett gäng från den brasilianska knarkmaffian.

Antiimperialism och kvinnoperspektiv

förenar Sonia Blumetti, politisk flykting från Argentina som skriver på spanska med bifogad svensk tolkning, och den redan etablerade Karin Lentz. Karin bidrar framför allt med en magnifik långdikt om Pablo Neruda, utan att man fördenskull får förbigå hennes underfundiga kvinnodikter. (Hon kommer förresten snart med en ny egen samling.) Sonias tre dikter ger i sin koncentrerade nakenhet definitivt mersmak.

Även de båda andra redaktörerna, Guillem da Silva och Susanna Roxman, är representerade i antologin. Susannas bidrag har ungefär samtidigt utkommit i en egen samling ("Glöm de döda"). Bland Guilems dikter fästa jag mig speciellt vid hans grandiosa vision av ett Sverige vajande i sambatakt, 120 miljoner brasilianare i den fjällhöga Nord på svenska flaggans dag!

Bland de mera etablerade Lilla Pen-veteranerna vill jag slutligen nämna Barbro Arte, med några fina kortdikter och framför allt en lång, intensiv, mytologiskt färgad kärleksdikt med kretensisk bakgrund.

Från ansatser till poesi

Äter till antologin. Här är alla kategorier representerade, från dem som bara fått enstaka dikter (eller i Sverige inga alls) publicerade till gamla rävur som Sven Collberg med ett flertal diktsamlingar och översättningar bakom sig. Kvaliteten skiftar nödvändigtvis, från ansatser till fulländad poesi, och språkproblemet spelar också en roll (de flesta av invandrarna har skrivit direkt på svenska). Jag får göra ett litet subjektivt urval.

Bland de ännu inte så etablerade skulle jag vilja framhäva de enormt sensibla dikterna av Martin Lima de Faria och Tuulikka Stenros, bland de mer exotiska invandrarna kenyanen Duncan Bin Carruggah; hans modersmål är det afrikanska språket kikuyu, men han har ändå direkt på svenska expressivt återgivit såväl afrikanskt tänkande som sina intryck av vårt samhälles avsidor. Gudni "Pastor" Stefánsson, välkänd bland alla oss som slog runt i Lund för några år sen – numera reformerar han alkoholister hemma på Island – gästspelade själv på mötet och föredrog sin serie Cantos, en väl träffad genrebild från de utslagna Malmö.

Väsia pennan för prosa!

Lilla Penklubbens nästa litterära projekt – utöver fortsatta månadsmöten och ett arrangemang på Kulturen den 2–3 november – är en prosaantologi; de som känner sig kallade kan sända in max 10 A4 till Guillem da Silva

här i Lund före den 31 januari. Nästa lyrikantologi dröjer ett par år; under tiden får man gott ta sig åt den nu föreliggande, som finns att köpa bl a på Gleerups, Boklådan, Café Balzac och direkt från redaktörerna.

lry

Kvinnofolkhögskola i Lund!

Nej, så väl är det inte. Där- emot har det varit en kortkurs i Kvinnofolkhögskolans regi och i samarbete med Kvinnocentrum under förra helgen i Lund.

Kursen handlade om porr och prostitution, särskilt då om hur pornografin ser ut idag, vilken lagstiftning som finns och möjlighet till förändring i den, de nya aktionsgrupperna, vad sexualitet är i vår kultur och i andra kulturer m.m.

Vi var femton kvinnor från Ystad till Haparanda, i åldrar mellan 21 och 73, som samlades i solen i Fakirens trädgård, för att fördjupa oss i ämnet. Det var redan från första början en fin stämning av värme och gemenskap mellan oss. Presentationen vi gjorde av oss själva tog bara den över en timma i anspråk, så mycket intresse väckte vars och ens erfarenhet och personlighet.

Den mjuka stämningen behövdes väl inför det ämne vi skulle ge oss i kast med. Det insåg vi tydligt när vi såg ett bildband med ett tvärsnitt av porrbilder ur helt »normala» porrtidskrifter på den svenska marknaden.

Det är detta plus videon, som i stor utsträckning innehåller våld av olika slag, som ungdomar – ja rentav barn, får se, när de av nyfikenhet försöker ta reda på vad sex är. Vi konstaterade att när skuld- och skamstämpeln successivt har avlyfts sexualiteten, så har porrindustrin kopplat samman lusten med våld i sådan utsträckning att de inte drar sig för att skildra rena mord i njut-

ningssyfte.

När kursen var slut kändes det som om vi behövde fortsätta, gärna i form av tvärpolitiska aktionsgrupper och tillsammans med män, för även om det främst är kvinnor som förnedras i de pornografiska bilderna, ansåg vi att också män förnedras av att få sin sexualitet belyst på porrindustrins villkor. I Norge har förresten bildats en grupp som kallar sig: »Manfolk mot porno!»

Det finns också önskemål om en sommarkurs på kvinnofolkhögskolan i Göteborg, i ämnet.

Den som är intresserad av Kvinnofolkhögskolan kan skriva till stiftelsen K... , Box 13015, 40251 Göteborg.

Kvinnocentrum i Lund har möte en gång i Månaden, se dagspressen. Välkomna!

Kitten

Bredgatan 28, 222 21 Lund. Tel 046/12 74 95 (onsd efter kl 18.00). Postgiro 1 74 59-9. Prenumeration 80:-/år. Sättning och layout: VB-red på acupress, Lund. Tryck: acupress, Lund. Ansvarig utgivare: Monica Bondesson. Prenumerationer: Göran Persson, 14 16 12. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red förbehåller sig rätten att korta insändare. För obeställt material ansvaras ej.

Har du flyttat?

Skicka hela adressdelen med din gamla adress till Veckobladet, Bredgatan 28, 222 21 Lund. Min nya adress är:

Adress:

Postnummer: Postadress:

Ointressant?

Vpk:s fullmäktige-grupp har gått emot alla andra partier i en fråga väckt av en centerpartist. Motionären ville ha en uppsatstävling i kommunal regi "Hur ser ungdomarna på sin framtid?", skulle det handla om.

I en lång drapa i form av KULedare raljerar våldsamt mot förslaget. Jag tycker att VPK:s och KU:s hållning är småsint. Att uppmuntra ungdomar i kommunen att fundera över livets väsentligheter, de existentiella frågorna, tycker jag nämligen är en vällovlig insats.

Vi kommunister brukar ofta framhålla nödvändigheten att låta folk komma till tals. I tider som dessa då alltför många unga människor är uppbundna till kommersiell prylverksamhet, långt från ideburen föreningsverksamhet och insnävda i kortsiktig individualism är det svårt att se invändningarna mot ett uppsatsskrivande som ska ta upp framtidsfrågorna och de globala perspektiven. VPK fnyr högrdraget: borgarna gör ju inget för ungdomen ändå.

Jag tycker att det är dumt. OK att borgarna har en dålig ungdoms- och kulturpolitik. Men det är en farlig översittarmentalitet att säga att det är ointressant att höra vad ungdomen vill och känner.

Bengt Hall

(Lustigt nog har denna insändare och redaktionens kommentar på sid 2 tillkommit utan ömsesidig påverkan. Det var f ö vpk-Lund och inte Ku som skrivit ledaren.)

Bostadsforskning om kvinnor i u-land

Varför är det viktigt att tala om bostadsforskning för män och kvinnor? Är det inte självklart att både män och kvinnor bor? Många bostadsprojekt i u-länderna har misslyckats just för att man inte tagit hänsyn till att en stor del av familjerna har kvinnliga hushållsföreståndare och inte har den traditionella strukturen mamma pappa barn. I Lund skall en grupp forskare, både från Europa och tredje världen träffas och diskutera vad en bättre medvetenhet om mäns och kvinnors olika förhållanden skulle innebära för bostadsforskningen. Detta sker 11-16 oktober.

Klassmässig polarisering

I VB nr 30 hade jag en liten uppmaning till läsekretsen att rösta i kyrkofullmäktigevalet den 20 oktober (poströstning fram t o m 17 oktober). Vad finns då att välja på?

Centern, folkpartiet och moderaterna samlar sig under beteckningen "Kyrkans väl". De betonar att kyrkan i Lund ska bäras upp av människor med tro, men accepterar ändå folkkyrkotanken. På en lista med 43 personer finns inte en enda arbetare.

Under beteckningen "Kyrksam" samlar sig 35 namn, som inte vill att kyrkan ska styras av utomkyrkliga partier. Ingen av dessa kandidater är arbetare.

Det tredje alternativet är "socialdemokraterna". Här finns minst 16 arbetare på en lista av 25. Sossarna betonar demokratin

i kyrkan, lekmannainflytandet och vikten av att kyrkan är en god arbetsgivare.

Medelklassfromhet

Den klassmässiga polariseringen i kyrkovalet är alltså mycket markant. Det får en att minnas Per Frostins formulering att Sveriges kristenhet präglas av en "mild medelklassfromhet". Annat är det i latinamerika där befrielsesteologin, ofta en sammansmältning av kristendom och marxism, är ett vapen i de förtryckta händer, eller i Polen där katolskt troende samlar arbetarna mot enpartiväldet. (Läs för övrigt boken "Bröd men också rosor", som innehåller föredrag från Marxistiska folkuniversitetet 1984. En bra recension av boken fanns i DN den 6/10 skriven av Sven-Eric Liedman.)

Finn

Kvinnosport

När vpk-Lund några veckor före valet hade en presskonferens om det nyskrivna kommunalpolitiska programmet kom till vallokalen på Botullsplatsen en väl förberedd journalist från SDS vid namn Pia Röding. Denna kraftfulla bollbegävnings ledde i söndags Lugis damhandbollslag till seger mot Vikingarna i den första allsvenska serieomgången. Pia Röding och nyförvärvet Alice Jakobsson visade sin rutin särskilt i slutet av matchen då Vikingarna var på väg att kvittera.

Lugi har ett mycket lovande, ungt lag av storvuxna kvinnor som spelar hårt försvarsspel, kontrollerar snabbt och även kan hålla bollen i väntan på en blotta i försvarsmuren. Målvakten Trude Kleppstö verkade dock inte ha funnit sin form efter ett års semester från handbollen.

Några timmar innan spelade IK Eos basketdamer sin första match i div I mot KFUM i Borås. Det blev en klar förlust med 53-92, siffror som dock är något orättvisa eftersom lundatöserna gjorde gott motstånd större delen av matchen. Det är främst i

skytten som det brister, vilket i sin tur till en del kan bero på att de unga tjejerna är ganska småväxta. En fin talang i Eos är den spensliga och blixtnabba Gisela Wendt som slet för två matchen igenom.

Basketmatchen samlade knappast några besökare alls medan handbollstjejerna ändå hade en liten publik, som dessutom hade betalat tio kronor i inträde. Lunds tjejsporter är på frammarsch och är verkligen värda publikstöd.

Sportred

Träning uppskjuten

Korpsången i fotboll är slut för vpks del. De två lagen har, utan att direkt glänsa, hållit sig kvar i div II.

Inomhusträningen på Lerbäcksskolan skulle ha börjat på lördag men pga reparationsarbeten kan inte lokalerna användas förrän i slutet av månaden.

Vpk IF:s ansvarig

Ett ur i tiden

Utländska turister i Köpenhamn lockas med broschyren "Sweden Tours" att utsträcka besöket även till grannlandet. Och där bör de besöka Lund - "really worth a visit". Till de många attraktionerna där hör Kulturen, Botan och "the world-famous astrological clock".

Se där ett turistråd i tiden! Hoppas bara att de förhoppningsfulla besökarna inte blir alltför besvikna när de kommer till domkyrkan och får se det astronomiska uret.

Kvinnokonferens

Tid: lö 19/10. Plats: Fakiren. Program: 10.00 samling. 10.15 Om flickor i gymnasiet. Viveka Alsbjör från sociologiska institutionen i Lund arbetar med en undersökning av några »flicklinjer i gymnasieskolan. Viveka presenterar sitt intervju-material. Gruppdiskussioner efteråt. 12.30 Lunch. 14.00 Programmet är under utformning: kvinnopatrullerna, patriarkala strukturen, sextimsmarsdagen m.m. 19.00 Dagen avslutas med samkväm. Det serveras mat och kulturella aktiviteter bla kommer Karin Lentz att läsa dikter. Anmälan till Iris Nilsson tel 046/11 85 91, senast 16/10. Vpk-Skånes kvinnopol. utsk.

DISTRIKTETS VALBEREDNINGSKONFERENS lö 12.10 kl 10.30 på Stadsbiblioteket, studiecirkelrum 4.

KU har möte om Sydafrika on 16 okt. Ev kommer filmen Amanda! Maatla! att visas. Diskussioner och fika. Plats: KU-lokalen, Bredg. 28.

KÄRTEATERN. Pjäsen "Hur skulle det då se ut" visas lö 12 okt kl 16 i Stadsbibliotekets hörsal.

SYNINGEKURSER: Kvinnopolitisk kurs 4-8 nov. Kulturpolitik 14-17 nov. Allmänpolitisk kurs för arbetsplatsaktiva 2-6 dec. Anmälningar till vpk:s distrikts-exp 040-97 88 97.

BLÅSORKESTERN: rep sö 13/10 kl 19 på Palaestra med Birgit(inför appellmöte 19/10 kl 12): nr 10, 23, 39, 73, 75:2, 122 samt Gratis luft.

VANDRINGSEKTIONEN: lö 12/10 avfärd från SJ:s busstation kl 9.08 till Genarp.

RÄTTELSE: På första sidan i förra veckans VB skrevs i en artikel att Kerstin Gustafsson var medborgarvitne. Det är fel i stället ska det vara Kerstin Larsson.

KOMPOL sammanträder må 14 okt kl 19.30 på partilokalen. Beredning av fullmäktigeärenden mm.

VECKOBLADET

Redaktion: Karin Blom, Finn Hagberg och Lars Svensson.

Kontaktredaktör för nästa nummer är Finn Hagberg, tel 12 90 98